

Maralík

Jára Cimrman

VÁCLAV KOTEK

Všimněme si Cimrmanových pokusů uplatnit detektivní žánr v poezii a dramatu.

Objevili jsme cenný dokument tohoto hledačství, fragment Cimrmanovi balady Maralík. Byla komponována pro recitační sbor chovanců státní věznice v Salzburgu. Dovolíme si vám ji přednést v původním Cimrmanově rozvržení pro hlasy.

SMOLJAK:

Jára Cimrman, Maralík

Slečna Tichá za přepážkou bankovky si počítá
náhle drobný mužík s taškou v záložně se ocitá

VOZÁB:

nenápadný v overalu,
v očích ale rysí svit
krokem šelmy měří halu
může to jen lupič být

ČEPELKA:

ruce vzhůru, sice střelím

SMOLJAK:

jde to jako na drátkách
již má v tašce lup svůj celý
a již mizí ve vrátkách

VŠICHNI:

hledíme Trachtu, detektiva

VOZÁB:

na místě je co by dup

VŠICHNI:

moudrou hlavou moudře kývá

VONDRUŠKA:

je to starý

ČEPELKA:

ostřílený

KOTEK:

policejní

VŠICHNI:

sup!

SMOLJAK:

Žádné strachy slečno Tichá
však my si ho najdeme

VOZÁB:

žádné strachy slečno Tichá
my mu tipec zatneme

VŠICHNI:

dva, tři hvězdy na píšťalku
je zde fenka Doubrava

ČEPELKA:
podívejme na čmuchalku

VŠICHNI:
pach stopy již nasává

ČEPELKA:
dopadla již jinčí ptáčky
vlastní řadu diplomů

VONDRUŠKA:
však co to?

VŠICHNI:
hned u zatačky, čichá fena ke stromu

VOZÁB:
čile za ním...

VŠICHNI:
velí Trachta
ale zvíře nevnímá
kolem stromu v blátě čvachtá
povelů si nevšímá

VONDRUŠKA:
sekyru a pilu chlapci
nestůjte tu nečině
lupič zřejmě přichystal si
úkryt v stromu dutině

VŠICHNI:
řežou dubu tělo sporé

VOZÁB:
náhle slyšet volání

ČEPELKA:
dos....

SMOLJAK:
dost....

(Čepelka se omlouvá)

VOZÁB:
náhle slyšet volání

SMOLJAK:
dostal jste mě inspektore
sedím přímo nad vámi

VŠICHNI:
na větvi byl lišák jeden

(chvilé ticha)

KOTEK:
nu ten s to odpyká

SMOLJAK:

důmyslem a psem svým veden
již ho Trachta.... již...

VŠICHNI:

(několikrát se jim nedaří začít na jednu dobu)
...již ho Trachta zatýká

VOZÁB:

slečna Tichá štěstím vzkvétá
veselo skáče chytrý psík

VŠICHNI:

lupič dostal čtyři léta

VONDRUŠKA:

jmenoval se Maralík